

DVĚ JSOU CESTY

TEXT: MÁRIA ROYOVÁ 1910

627

HUDBA: MÁRIA ROYOVÁ † 1924 DLE SLOVENSKÉ LIDOVÉ • PŘEKLAD: JAN WACLAWEK

Dvě jsou ce - sty, po nichž krá - čí lid:
mů - že k slá - vě ne - bo k sm - rti jít,
až se pouť po - ze - mská sko - nčí
tam u vě - čno - sti bran.

2. Dvě jsou brány, jež projdem v ten den, / ale úzkou možno vejít jen / tam, kde béd a nářků není víc, / kde nám Bůh jde vstříc.
3. Kterou cestou, člověče, jdeš? S kým? / Která brána bude cílem tvým? / Zdali získat toužíš ze všech sil / Boží slávy díl?
4. Široká je cesta a tam - smích, / avšak na ní k smrti vede hřích. / K věčné zkáze půjde v soudný den, / kdo tkví v hříchu jen.
5. Zamysli se: Kudy chceš a kam? / Cestu spásy dává však Bůh sám! / Když se vírou spojíš s Kristem již, / duši zachrániš.

Polsky

Po dwóch drogach śpieszy mnogi lud; / w zgubę wieczną albo w chwały gród, / aż się podróż ziemska skończy tam / u wieczności bram.